29/09/2021

Για προσκύνημα ο Άρτος που έδωσε η Παναγία στον Άγιο Παΐσιο

/ Ενορίες

Ο Ουράνιος Άρτος, που πρόσφερε η Παναγία στον Άγιο Παΐσιο, θα τίθεται προς προσκύνηση από σήμερα το απόγευμα (Τετάρτης, 29 Σεπτεμβρίου 2021) μέχρι και την Κυριακή το απόγευμα, πλαισιώνοντας τις λατρευτικές εκδηλώσεις, που θα τελεστούν αυτές τις ημέρες για τη Σύναξη της Ιεράς, Σεβασμίας και θαυματουργού Εικόνος της Παναγίας της Γοργοεπηκόου, της οποίας πιστό αντίγραφο φυλάσσεται στον Ιερό Ναό Αγίας Κυριακής Χαριλάου στη Θεσσαλονίκη!

Σύμφωνα με τη μαρτυρία του ηγούμενου της Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου, γέροντα Χριστόδουλου, στο βιβλιαράκι «Η παρουσία του Μοναχισμού στον σύγχρονο κόσμο», **ο Άγιος Παΐσιος έκανε νηστεία 40 ημέρες όταν είχε καρκίνο για τα επερχόμενα δεινά του κόσμου**

. Τότε του εμφανίστηκε η Παναγία και του έδωσε σταφύλι και άρτο.

Διαβάστε τα συγκλονιστικά γεγονότα, όπως τα περιγράφει ο γέροντας Χριστόδουλος:

Ο γέροντας συνήθιζε να έρχεται στις αγρυπνίες της Μονής μας όπου καθόταν στο στασίδι απέναντι από την εφέστιο εικόνα μας, τη Φοβερά Προστασία. Οι αδελφοί επίσης τον επισκέπτονταν συχνά, καθώς βέβαια και πλήθος προσκυνητών, που φιλοξενούνταν στη Μονή μας. Όμως κάποια περίοδο -ήταν η χρονιά που είχε τα πρώτα συμπτώματα του καρκίνου- πέρασαν σαράντα ημέρες χωρίς να φανεί, χωρίς να ανοίγει την πόρτα της καλύβης, χωρίς να δώσει κανένα σημείο ζωής, γεγονός που μας δημιούργησε ανησυχία. Κάποια μέρα αποφάσισα και κατέβηκα μόνος μου στο καλύβι του. Κτύπησα την πόρτα, αλλά επειδή δεν έλαβα απάντηση, κατάφερα και την παραβίασα. Παρότι ήμουν ανήσυχος, από τη στιγμή της εισόδου μου παραδόξως με κατέλαβε μια απροσδιόριστη και ανεξήγητη ηρεμία.
Μόλις έφθασα στο μικρό του δωμάτιο, τον είδα να κάθεται σε μαξιλάρι κατάχαμα, με τα χέρια ακουμπισμένα πάνω στο σοφρά.
Στο πρόσωπό του είχε εμφανή σημεία εξαντλήσεως. Μπροστά του βρισκόταν ένα τσαμπί σταφύλι κι ένα αρτίδιο. Πρόσεξα ότι ο χώρος ανέδιδε μιαν άρρητη και πρωτόγνωρη ευωδία, και ότι υπήρχε διάχυτη γαλήνη. Πήρα πρώτος τον λόγο, και του ζήτησα συγνώμη και του εξήγησα πόσο είχαμε ανησυχήσει. Εκείνος με ηρεμία και απλότητα, με φωνή που μόλις έβγαινε από τα πνευμόνια του, είπε: Έκανα όλες αυτές τις μέρες νηστεία και προσευχή για τον κόσμο, και για τα επερχόμενα δεινά... Εξαντλήθηκα...
Η Παναγία ήρθε και μου έδωσε αυτό το σταφύλι και τον άρτο... Δοκίμασε!
Πήρα λίγο σταφύλι. Είχε το χρώμα του ροδίτη, με μια ιδιαίτερη γεύση και άρωμα που δεν είχα ξανασυναντήσει. Πώς ήταν γέροντα η Παναγία; τον ρώτησα. Τότε υποβασταζόμενος σηκώθηκε με δυσκολία, και μου έφερε μια μικρή εικόνα σε κορνίζα. Ήταν η Παναγία η Ιεροσολυμίτισσα. Πάντοτε παρουσιάζεται σαν την Ιεροσολυμίτισσα μου είπε. Μιλήσαμε λίγο ακόμη και τον άφησα στην ησυχία του, γιατί έκρινα πως σε τέτοιες στιγμές δεν πρέπει να είναι κανείς αδιάκριτος».
Βλέπει κανείς την αγωνία και την αυτοθυσία του γέροντα να προλάβει να δώσει και τις τελευταίες του δυνάμεις για το καλό του κόσμου ώστε να αμβλυνθεί η ένταση των επερχόμενων δεινών.